

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของอะแวกบัฟฟาตาสำหรับบัดดี้ของกุมาริ

บัฟฟาตากำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกทุกคนในวันนี้ที่ไหน? ลูกกำลังนั่งอยู่ในสถานที่ใด? ลูกกำลังเฉลิมฉลองการพบปะในสถานที่ซึ่งมหาสมุทรได้พบกับแม่น้ำ ลูกชอบชายฝั่งของมหาสมุทรใช่หรือไม่? สถานที่นั้นจะสูงส่งมากเพียงใดที่ไม่ได้มีเพียงแค่มหาสมุทรเท่านั้นแต่ยังมีแม่น้ำมากมายมาพบกัน แม้กระทั่งมหาสมุทรก็รักการพบปะกับแม่น้ำเป็นอย่างมาก การพบปะเช่นนั้นจะเกิดขึ้นในยุคอื่นหรือไม่? การพบปะในยุคนี้จะได้รับการจดจำและการเฉลิมฉลองในรูปแบบต่างๆตลอดทั้งวงจร ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองการพบปะเช่นนั้นใช่หรือไม่? นี่จึงเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมลูกถึงได้วิ่งมาจากทุกหนแห่งใช่ไหม? ลูกหลอมรวมเข้าด้วยกันกับมหาสมุทรและกลายเป็นจำวมหาสมุทรของความรู้ นั่นคือลูกได้กลับมามั่นคงในรูปที่ไม่มีขีดจำกัดที่ทัดเทียมกับพ่อ ลูกมีประสบการณ์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้หรือไม่? การมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงการมีทัศนคติให้คุณประโยชน์ต่อทุกดวงวิญญาณ การเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกไม่ใช่เพียงแค่มีความรู้สึกที่จะให้ประโยชน์กับตนเองและต่อดวงวิญญาณที่มีสายใยที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น แต่มีทัศนคติให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน "ฉันได้กลายเป็นบราห์มากุมาริ ฉันได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์!" การเฝ้าแต่ก้าวไปข้างหน้าด้วยความพอใจกับความก้าวหน้าของลูกเองและการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกเอง ไม่ใช่ความมั่นคงในทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดที่ทัดเทียมกับพ่อ ทัศนคติที่มีขีดจำกัดหมายถึงการมีทัศนคติที่พอใจเพียงกับตัวของลูกเองเท่านั้น ลูกต้องการเพียงแค่ว่าจะอยู่ที่นั่นหรือลูกต้องการที่จะเคลื่อนไปข้างหน้า? ลูกบางคนแทนที่จะใช้โอกาสทองและเหรียญทองและใช้เวลาไปกับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและสำหรับการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัด เขากลับมีความสุขกับเหรียญเงินและคิดว่า "นั่นกำลังเคลื่อนไปได้เป็นอย่างดี ฉันไม่ได้ทำความผิดใดๆ ฉันก็เต็มเต็มทั้งความรับผิดชอบทางโลกของฉัน ไม่มีความขัดแย้งใดๆของสันสการในชุมชน" "สิ่งนั้นไม่ได้มีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดที่เท่ากับพ่อใช่หรือไม่? จะเป็นคู่ที่เหมาะสมกันหรือไม่หากพ่อเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกและลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อตนเอง? ลูกไม่ต้องการแม้กระทั่งจะได้ยินสิ่งนี้ ดังนั้นลูกต้องการที่จะกลายเป็นเช่นนั้นและเคลื่อนไปในลักษณะนั้นหรือไม่? หากลูกของนายของสมบัติทั้งหมดที่มีค่าไม่ได้กลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ของสมบัติแล้วผู้คนจะพูดอย่างไร? หากมีลูกคนไหนลูกถามว่าลูกมีสิทธิ์ในมรดกของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของพ่อหรือไม่ ลูกจะพูดว่า "ใช่" ลูกได้รับสมบัติทั้งหมดเพื่ออะไร? ลูกได้รับสมบัติเหล่านั้นเพื่อที่ลูกจะรับประทานดื่มและสนุกกับตนเองหรือไม่? ลูกได้รับคำแนะนำว่าจงแจกจ่ายและเพิ่มสมบัติเหล่านั้นใช่หรือไม่? แล้วลูกจะแบ่งปันสมบัตินั้นอย่างไร? ลูกได้เปิดกิตะพัทฐราแล้วหรือว่าลูกเพียงแค่มีความสุขที่จะแบ่งปันเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีโอกาส? ลูกได้รับการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นรักษาความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ไม่มีขีดจำกัดไว้ ชีวิตกุมาริในยุคบรรจบพบกันเป็นชีวิตที่สูงส่งที่สุดที่เต็มไปด้วยพร ดังนั้นตามละครลูกดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดได้รับชีวิตที่ได้รับพรเช่นนั้นโดยธรรมชาติ แล้วลูกได้ใช้ชีวิตของลูกเพื่อให้พรและให้ทานที่ยิ่งใหญ่แก่ทุกคนหรือไม่? ลูกสามารถวาดเส้นได้ยาวเท่าที่ลูกต้องการด้วยปากกาของการกระทำที่สูงส่งจากพรที่ลูกได้รับโดยธรรมชาติ เวลานั้นมีพรนี้ เวลามีพรนี้ ชีวิตกุมาริมีพรนี้และพ่อเป็นผู้ประทานพร งานก็เช่นกันเป็นหนึ่งในให้พรแก่ลูก ดังนั้นลูกได้รับประโยชน์จากสิ่งนี้หรือไม่? ลูกได้รับโอกาสที่จะทำให้แน่ใจว่าเส้นนั้นต่อเนื่องไปใน 21 ชาติเกิดและกลับมาสมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 วงศ์สกุลหรือไม่? ลูกสามารถทำได้เท่าที่ลูกต้องการในชีวิตกุมาริ ลูกได้รับโชคของการเป็นดวงวิญญาณอิสระ ถามตนเองว่า: ฉันเป็นอิสระหรือนั่นฟังฟัง? บ่วงของผู้ที่ฟังฟังนั้นก็คือกับดักของความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือความคิดที่อ่อนแอของจิตใจของพวกเขา ลูกไม่ได้ติดอยู่ในกับดักที่ลูกเองได้สร้างขึ้นมาใช่ไหม? มีกับดักของคำถามหรือไม่? ถ้าลูกมองที่ภาพของกับดักที่ลูกสร้างขึ้น มันอาจจะเหมือนเหมือนกับเครื่องหมายคำถาม ลูกมีประสบการณ์แล้วกับคำถามที่เกิดขึ้นใช่หรือไม่? "อะไรจะเกิดขึ้น? มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? จะไม่เกิดขึ้นเช่นนั้นใช่ไหม?" เหล่านี้เป็นกับดัก ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันว่าความคิดเดียวที่ทรงพลังอย่างสม่ำเสมอของบราห์มินในยุคบรรจบพบกันคือ "ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นมีคุณประโยชน์ ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นจะสูงส่ง และจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด" ในเมื่อวันที่ไม่ดีและวันที่ไม่มีคุณประโยชน์เวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว นี่คือการคิดที่จะจบสิ้นกับดัก ทุกวันของยุคบรรจบพบกันเป็นวันสำคัญ ไม่ใช่วันที่ไม่ดี ทุกวันลูกมีเทศกาล ทุกวันคือการเฉลิมฉลอง ลูกสามารถจบสิ้นกับดักของความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดได้ด้วยความคิดที่มีพลังนี้

กุมาริคือความภาคภูมิใจของบัฟฟาตาและสกุลบราห์มิน กุมาริได้รับโอกาสแรกก่อน พันดาวาสมีความขบขันที่กุมาริในวัยเยาว์กลายเป็นครู พวกเขากลายเป็นดาดีและดีดี ลูกได้รับโอกาสมากมาย อย่างไรก็ตามหากลูกยังไม่ได้ใช้โอกาสของลูก

แล้วจะพูดอย่างไรดี? ลูกรู้ไหมว่าลูกพูดอะไร? "ฉันจะให้ความร่วมมือ แต่นั่นจะไม่อุทิศตนเอง" ผู้ที่ไม่อุทิศตนเองจะกลับมาหัดเทียมได้อย่างไร? พ่อได้ทำอะไร? พ่อได้อุทิศทุกสิ่งใช่หรือไม่? หรือว่าพ่อเพียงแค่ให้ความร่วมมือเท่านั้น? พ่อบราห์มาทำอะไร? ท่านอุทิศตัวท่านเองหรือท่านแค่ให้ความร่วมมือ? จักกัดอัมบาทำอะไร? เธอก็เป็นกุมารีด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจะทำตามพ่อกับแม่หรือทำตามซิสเตอร์ของลูก? "เมื่อฉันเห็นชีวิตของคนๆนั้น นั่นเป็นสิ่งที่ฉันต้องการ" ดังนั้นนั่นก็คือการทำตามซิสเตอร์ใช่หรือไม่? เวลานั้นลูกจะทำอะไร? ลูกกลัวอันเนื่องมาจากความอ่อนแอของลูกเอง ไม่มีสิ่งใดอื่น ดังนั้นเวลานั้นลูกจะรับอะไร? ลูกจะรับเหรียญทองหรือเหรียญเงินดี? อย่าได้มองที่ความอ่อนแอของลูก หากลูกมองที่ความอ่อนแอเหล่านั้นลูกจะกลับมาหวาดกลัว อย่าได้กลับมาอ่อนแอและอย่ามองที่ความอ่อนแอของผู้อื่น! ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร?

บัปตาดามีความพอใจและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นกุมารี เมื่อผู้คนมีลูกสาวพวกเขาจะมีความสุข ในขณะที่ยังกุมารีมามากเท่าไร ความสุขของบัปตาดาก็จะมากขึ้นมากเท่านั้น เพราะบัปตาดาเข้าใจว่าทุกกุมารีเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ และผู้ประทานพร ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าความสำคัญของชีวิตกุมารีนั้นยิ่งใหญ่เพียงใด? วันนี้เป็นวันพิเศษสำหรับกุมารี ในบาร์ตพวกเขาเชื่อเชื่อกุมารีเป็นพิเศษในวันที่แปด (ตามปฏิทินฮินดู) ดังนั้นบัปตาดาเช่นกันก็กำลังฉลองวันที่แปด แต่ละกุมารีเป็นภาพลักษณ์ของพลังทั้งแปด อังชะ

แต่ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะมีชีวิตที่สูงส่งที่เต็มไปด้วยพร แต่ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะมีโอกาสทอง แต่ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะวาดเส้นโชคที่สูงส่งเป็นเวลา 21 ชาตเกิด แต่ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับพรของผู้ที่เป็นอิสระ แต่บราห์มากุมารีที่เป็นของสกุลชื่อว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่กุมารีที่สูงส่ง และแต่ดวงวิญญาณที่มีโชคหลายล้านเท่าด้วยเช่นกันที่กำลังเฉลิมฉลองการพบปะในเวลาเดียวกัน รักระลึกถึง และนมัสเต จาก บัปตาดา

ชัยชนะของคาร์มาโยคะเหนือความทุกข์ทรมานของกรรม: ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่ได้รับชัยชนะเหนือความทุกข์ทรมานหรือกรรมใช่หรือไม่? คนเหล่านั้นต้องทนทุกข์ทรมานกับผลกรรมของพวกเขาในขณะที่ลูกเป็นคาร์มาโยคี ลูกไม่ใช่ผู้ที่ต้องทนทุกข์ทรมาน แต่เป็นผู้ที่เผาทุกสิ่งตลอดไป ลูกเผาทุกสิ่งในลักษณะเช่นนั้นเป็นเวลา 21 ชาตเกิดที่จะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ทรมานใดๆ ลูกจะเผาอะไรบางอย่างเมื่อสิ่งนั้นมาถึงลูก ที่มาเพื่อให้ลูกเผา ที่ไม่ได้ทำให้ลูกทุกข์ทรมาน มันมาเพื่อกล่าวลา เพราะแม้กระทั่งความทุกข์ทรมานของกรรมก็ยังตระหนักว่ามันสามารถมาได้เวลานั้นเท่านั้น ไม่ใช่เวลาอื่น นี่จึงเป็นเหตุผลที่มันแสวงหาโอกาสของมันทุกขณะ เมื่อมันเห็นว่าไม่มีอะไรที่จะได้จากที่นี่ มันก็จะหายไป

ขณะที่กำลังมองอดีตและอดีต: ลูกมีความสุขที่ได้เห็นมือจำนวนมากใช่หรือไม่? ความฝันที่ลูกมีได้เป็นจริงแล้วใช่ไหม? ลูกมีความสุขของมือจำนวนมากและศูนย์มากมาย เพราะอดีตและอดีตมีความปรารถนาสูงสุดสำหรับมือเช่นนั้น ดังนั้นแน่นอนจึงมีความสุขเมื่อได้เห็นมือที่สำเร็จรูปแล้วจำนวนมากมาย! มีความแตกต่างระหว่างกุมารีของบาร์ตกับผู้ที่มาจากต่างประเทศ เหตุใดลูกถึงต้องการหารายได้? (บางคนต้องการศึกษาเพื่อให้ได้ดิกิริหรือปริญญา) จนกระทั่งลูกนำสิ่งนี้ไปปฏิบัติ แล้วปริญญาก็จะไม่มีคุณค่า คุณค่าของปริญญาคือเมื่อลูกทำงาน (ใช้ปริญญาในทางปฏิบัติ) แม้กระนั้นเมื่อลูกไม่ได้ฝึกฝนในสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา แต่ลูกเพียงแค่ติดกับอยู่ในครวัเรียน แม้กระทั่งหลังจากที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วก็ตาม ก็กล่าวได้ว่า "มีประโยชน์อะไรกับการศึกษาเล่าเรียนนั้น" แม้กระทั่งผู้ที่ไม่รู้หนังสือก็สามารถดูแลเด็กๆได้ และคนเหล่านั้น(คนที่มีการศึกษา)เช่นกันก็กำลังคอยดูแลพวกเขา ดังนั้นแล้วอะไรคือความแตกต่าง? ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกศึกษาสิ่งนี้และเข้าสู่สภาพของงานรับใช้แล้วนั่นคือปริญญาหรือดิกิริของคุณค่า ลูกได้รับโอกาสที่นี้และลูกจะได้รับปริญญาหรือดิกิริโดยอัตโนมัติ ปริญญาหรือดิกิรินี้เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือไม่? ดูซิปริญญาหรือดิกิริที่จักกัดอัมบาได้รับนั้นยิ่งใหญ่เพียงใด! ลูกไม่สามารถแม้แต่จะเริ่มต้นเพื่ออธิบายถึงปริญญาหรือดิกิริที่ลูกได้รับที่นี่ ลูกได้รับปริญญาหรือดิกิริที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น – มาสเตอร์มหาสมุทรของความรู้ มาสเตอร์ผู้ทรงพลังอำนาจ... ลูกมีดิกิริมากมาย MA. (Master of Art ป.โททางศิลปศาสตร์) และ BA. (Bachelor of Art ป.ตรีทางศิลปศาสตร์) ทั้งหมดรวมอยู่ในนี้ หมอและวิเศษทั้งหมดรวมอยู่ในนี้

บัปตาดาพบปะกับกลุ่มต่างๆของกุมารี:

1) ลูกเป็นกุมารีที่ได้รับพรใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่เดินช้าหรือผู้ที่ไบยบิน? การเป็นผู้ที่ไบยบินหมายถึงการเป็นผู้ที่ปล่อยโลกที่มีชีวิตจากดิน นั่นคือเมื่อลูกออกจากพื้นดินลูกจะสามารถไบยบินได้ใช่ไหม? ลูกไม่สามารถบินลงมาข้างล่าง ผู้ที่ลงมาข้าง

ล่างจะถูกจับโดยนายพรานหรือนักล่า เมื่อลูกลงมาลูกจะติดอยู่ในกรง ผู้ที่โอบบิโนไม่ได้เข้าไปในกรง แล้วลูกออกจากกรงหรือไม่? เวลาที่ลูกจะทำอะไร? ลูกจะไต่ต้นไม้หรือไม่? ลูกจะสวมมงกุฎหรือแบกภาระ(ตะกร้า)? ที่ใดมีมงกุฎที่นั่นจะไม่สามารถมีภาระ เมื่อลูกถอดมงกุฎออกเท่านั้นที่ลูกสามารถใส่ภาระที่นั่นได้ ถ้าลูกใส่ภาระที่นั่นมงกุฎจะร่วงลงมา ดังนั้นลูกต้องการที่จะสวมมงกุฎหรือแบกภาระ? เวลาที่ลูกมีมงกุฎของความรักติดอยู่บนการทำงานรับใช้โลก ในขณะที่ในอนาคตลูกจะได้รับมงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอย สวมมงกุฎของงานรับใช้โลกในขณะนี้และโลกจะพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่ได้รับพร ผู้ที่สวมมงกุฎที่ใหญ่เช่นนั้นจะแบกภาระได้อย่างไร? ลูกได้แบกภาระมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด เวลาที่ลูกได้รับมงกุฎแล้วลูกควรจะสวมไว้ใช่หรือไม่? ลูกคิดอย่างไร? ลูกอาจจะไม่ได้มีความปรารถนาในหัวใจของลูก แต่ลูกต้องทำสิ่งนี้ สถานการณ์ของลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ด้วยการทำให้ญาติมิตรของลูกพอใจที่ละนิดลูกก็เองสามารถเป็นอิสระจากบ่วงได้ วางแผนที่จะเป็นอิสระจากบ่วง เก็บเป้าหมายของการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด และบ่วงที่มีขีดจำกัดทั้งหมดจะถูกตัดออกไปโดยอัตโนมัติ หากลูกมีเป้าหมายทั้งสองด้านแล้วลูกจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ทั้งทางโลกและทางจิต เมื่อลูกมีเป้าหมายที่ชัดเจนลูกจะได้รับความช่วยเหลือด้วยญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน ลูกพิจารณาญาติมิตรของลูกก็เพียงเพื่อให้ประโยชน์ แต่เมื่อลูกมีงานรับใช้ทางจิตในสติปัญญาของลูก การบังคับจะเปลี่ยนไปเบื้องหน้าของความรัก

2) ลูกกุมารี่ทั้งหมดได้ตัดสินใจเกี่ยวกับโชคชะตาของลูกหรือลูกยังคงต้องทำสิ่งนั้น? ยิ่งลูกใช้เวลาในการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตของลูกนานเพียงใด เวลาที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลก็จะผ่านไปมากเท่านั้น และด้วยเหตุนี้ลูกจะต้องไม่เสียเวลาในการตัดสินใจ ลูกคิดและลูกทำ: นี่คือผู้ที่ทำข้อตกลงเป็นอันดับหนึ่ง ผู้ที่ตัดสินใจในหนึ่งวินาทีจะได้รับเหรียญทอง ผู้ที่ตัดสินใจหลังจากที่คิดเป็นอย่างมากจะได้รับเหรียญเงิน และผู้ที่ไม่สามารถตัดสินใจได้แม้กระทั่งหลังจากที่คิดแล้วจะได้รับเหรียญทองแดง ลูกทุกคนเป็นผู้ที่มีเหรียญทองไข่มุก? ในเมื่อลูกจะไปยุคทองลูกต้องมีเหรียญทองไข่มุกไหม? ไม่มีใครในลูกยกมือเพื่อเป็นรามหรือสิดา ลักซมีและนารายณ์อยู่ในยุคทอง ดังนั้นลูกทุกคนวาดเส้นโชคเช่นนั้นให้กับตนเองหรือบางครั้งลูกไม่มีความกล้าหาญ? ลูกที่โอบบิโนอย่างสม่ำเสมอด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นจะไม่ปล่อยความกล้าหาญของลูกไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อมองเห็นความอ่อนแอของผู้อื่นอย่าได้ท้อแท้หมดกำลังใจกับตนเอง ฉันไม่รู้ บางทีสิ่งเดียวกันนั้นอาจจะเกิดขึ้นกับฉันก็ได้! ถ้ามีคนหนึ่งตกลงไปในคูน้ำแล้วคนอื่นจะอย่างไร? ตัวเขาเองจะตกลงไปในนั้นหรือว่าเขาจะพยายามที่จะช่วยคนอื่นให้ปลอดภัย? ดังนั้นอย่าได้ท้อแท้ จงเฝ้าแต่โอบบิโนต่อไปด้วยปีกของความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้ถูกดึงดูดเข้าไปหาสิ่งใด เมื่อนายพรานหรือนักล่าพยายามที่จะดักจับลูกเขาก็จะโยนเมล็ดข้าวที่ตีมาก มายายังทำแบบเดิมในบางครั้ง และดังนั้นจงอยู่ในสภาพที่โอบบิโนอยู่เสมอและลูกจะอยู่อย่างปลอดภัย การคิดถึงอดีต การคิดถึงความอ่อนแอ การมองย้อนกลับไป การมองย้อนกลับไปหมายถึงราวันจะมา

3) ลูกเป็นกองทัพซัคคีไข่มุก? ลูกทั้งหมดมีธงแห่งชัยชนะอยู่ในมือของลูก ธงแห่งชัยชนะครอบคลุมทั่วทุกมุมโลกหรือครอบคลุมเพียงแค่รัฐของลูกเท่านั้น? ผู้ที่มีสิทธิ์ในโลกจะเป็นผู้รับใช้โลก ไม่ใช่ผู้รับใช้ที่มีขีดจำกัด แต่เป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาจะทำงานรับใช้ที่ใดก็ตามที่พวกเขาไป ดังนั้นลูกพร้อมสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นหรือไม่? ในเมื่อลูกเป็นซัคคีของโลก จงออฟเฟอร์(เสนอ)ตนเอง ลางานหรือลาพักเป็นเวลาสองเดือนหรือหกเดือนและลองทำเช่นนี้ เมื่อลูกก้าวหนึ่งก้าวลูกจะก้าวไปข้างหน้าถึง 10 ก้าว ออกไปข้างหน้าเป็นเวลาหนึ่งหรือสองเดือนและสัมผัสประสบการณ์นี้ด้วยตนเอง เมื่อหัวใจของลูกตั้งอยู่กับสิ่งที่ยอดเยี่ยมลูกจะปล่อยสิ่งที่มีความกลัวโดยอัตโนมัติ ลองใช้วิธีนี้ ยุคบรรจบพบกันคือเวลาที่ก้าวไปข้างหน้า ลูกได้กลายเป็นบราห์มา กุมารี่ ลูกได้กลายเป็นตัวของความรู้อะไรและเวลามากมายที่ใช้ไปกับสิ่งนี้ เวลานี้จงก้าวไปข้างหน้า ก้าวอีกเล็กน้อยเพื่อไปข้างหน้า อย่าเพียงแค้อยู่ในสถานเดียว อย่ามองผู้ที่อ่อนแอ มองที่ซัคคี ทำไมลูกมองไปที่แกะ? เมื่อลูกมองไปที่แกะลูกต้องมองลงมาต่ำ แล้วลูกก็กลัวและคิดว่า: ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ลูกหวาดกลัวเมื่อลูกเห็นผู้ที่อ่อนแอ ดังนั้นอย่าได้มองไปที่พวกเขา! มองไปที่ซัคคีและความกล้าของลูกจะลุกซ่อกออกไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่อยู่ในรูปรวมและสัมผัสกับมิตรร่วมทางนั้นโดยการพิจารณาว่าพระเจ้าอยู่กับลูกเสมอ เมื่อใดก็ตามที่ลูกจดจำพ่อด้วยความรัก ลูกจะสัมผัสว่าท่านอยู่ใกล้และสัมผัสกับความเป็นมิตรของท่านทันทีที่ลูกพูดว่า "บาบา" จากหัวใจของลูก ผู้ที่ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจจะปรากฏตัวต่อหน้าลูก เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: พระเจ้าสถิตอยู่ เขามีอยู่ตลอดเวลา ด้วยการใช่วิธีของความรักนี้พระเจ้าจะปรากฏอยู่ในทุกๆที่กับทุกคน เพียงผู้ที่มีประสบการณ์เท่านั้นที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นที่จดจำกันมาว่า คารันฮาร์และคาราวันฮาร์หลอมรวมอยู่ในคารันคาราวันฮาร์ ผู้ที่อยู่ในรูปที่หลอมรวมจะสัมผัสกับมิตรของท่านในลักษณะนี้เสมอ

คติพจน์:   การทำให้จิตใจของลูกมีความสุขทางจิตอย่างสม่ำเสมอคือศิลปะการใช้ชีวิต

*** โอม ชานติ ***